

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Διευθυντής: Διευθυντής.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Άγος Κύκκου αριθ. 34.

Τιμή εκάστου φύλλου γρ. 2

Υπεύθυνος Ίδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΑΝΗΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΗΣ ΚΥΡ ΚΥΡΙΛΛΟΣ Β'

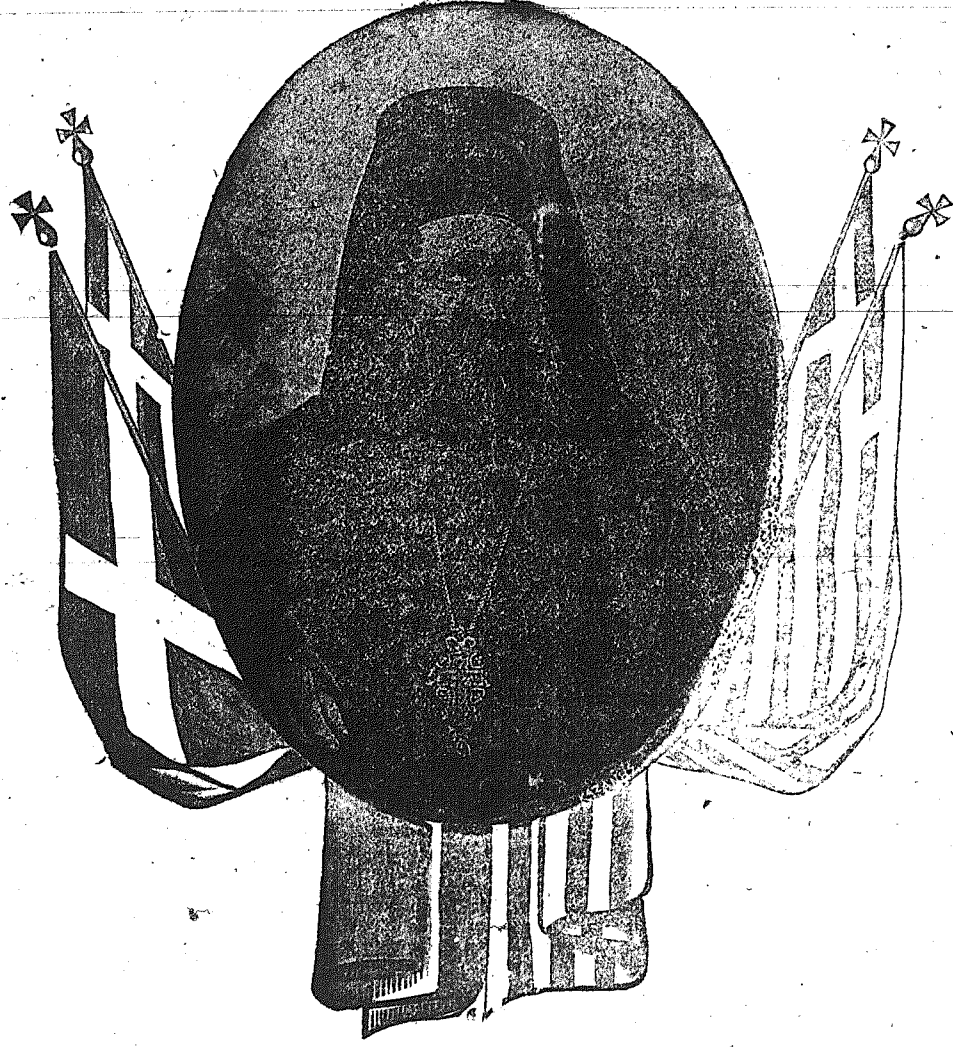
Μακαριότητα,

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ τῆς ἐφημερίδος ταύτης εὐλαβῶς προσ-αγορεύουσα τὸν πρωτόθρονον ἀρχιερέα καὶ διάδοχον τοῦ ἱεροῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα ἐν τῇ Κυπριακῇ Ἐκκλησίᾳ χαίρει πολλὰ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας, ἀκεραίων καὶ ἀλώ-βητων περισσομένων τῶν τε ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν ἠθῶν καὶ θεομίων αὐτῆς, πάνυ δικαίως δὲ προσδοκῶσα παρὰ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος τὰ βέλτιστα καὶ ἀρ-στα ὑπὲρ τε τῆς Ἐκκλησίας ταύτης καὶ τῆς νήσου ἀπάσης.

Αἰρούσα τὸ βλέμμα πρὸς τὰ ἱστορικὰ καὶ ἠθικὰ ὄψος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κορυφῆς ἐμπνέεται ὑπὸ τῶν εὐγενεστέρων καὶ ὠραιότερων ἰ-δεωδῶν ἅτινα πτερυγίζουσιν εἰς ὁ-φθαλμοὺς ὀρίζοντας ἠθικοὺς καὶ ἐξαι-ρουσι τὴν καρδίαν καὶ τὴν διάνοιαν ὑπὲρ τὸν κοινὸν καὶ χθαμαλὸν κό-σμον τῶν συμφερόντων καὶ τῶν πα-θῶν. Ἀδύνατον διὰ ταῦτα νομιζόμεν-ετι οἱ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ταύτης ἀρ-θέντες δὲν ἀπαλλάσσονται πάσης τα-πεινῆς ἀδυναμίας καὶ δὲν ἀποβάλ-λουν πάντα ῥύπον, ὅστις μοιραίως προσήφθη ἐν τῇ σταδίῳ τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς εὐγενούς πάλης καὶ τῆς ἁμύνης τῶν ἀνθρωπίνων σκέψεων καὶ λογισμῶν.

Τὸ ἀξίωμα τῆς Ὑμετ. Μακαριότητος ἐκπροσωπεῖ ἐνδοξὸν καὶ πολυ-σέβαστον ἱστορικὸν εἶκοσιν ὁλῶν αἰώ-νων, αὕτη δὲ καὶ αἱ ἐνεστώσαι πολι-τικαὶ καὶ θρησκευτικαὶ συνθήκαι ἐπι-βάλλουσιν ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύνας πρὸς τὸν ὅποιον ἡλικίᾳ ὁ εὐσυνειδη-τὸς καὶ εὐκρινὴς υπεύθυνος, ἀπαι-τεῖται δὲ ὑπέρτονον σθένος ἠθικὸν ὅ-πως ἀναλάβῃ καὶ ἀντιμετωπίσῃ ταύ-τας εὐθαρῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς.

Ἐδέξω, Μακαριότητα, νὰ ἀγω-νισθῇτε καὶ παλαίσῃτε μετὰ τῶν λο-γάδων τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ τῆς μεγάλῃς πλειονότητος αὐτοῦ κατὰ τῆς πλάνης καὶ τοῦ ψεύδους, ἅτινα ὑπερῆγον τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν πτέρναν κατὰ τῶν ἱερωτάτων δικαί-ων τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐξώθουν αὐτὴν εἰς ταπεινώσιν καὶ ὑποτέλειαν, ἰσοδυναμοῦσαν πρὸς κα-τάλυσιν καὶ χλευασμὸν τοῦ αὐτο-κεφάλου καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐ-τῆς. Λαοὶ μὴ θέλοντες ἢ μὴ γινώ-σκοντες νὰ ὑπερασπίζωσι τὰ ἱστορι-κά δίκαιά των εἶναι ἀνάξιοι τῆς ἱ-στορίας καὶ ὑποβιβάζονται εἰς τὴν τάξιν εἴτε βαρβάρων λαῶν εἴτε ἀν-δραπέδων καὶ ἀποβαίνουσι λεῖα Μυ-σῶν. Τόσῳτὴν καὶ τιλικαύτην κα-τάπτωσιν δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπομείνῃ ὁ λαὸς τῆς νήσου ταύτης, οὐκ ὅτι τὸ ἔθνος καὶ θρησκευτικὸν ζώ-πυρον ἀνεδείχθη δὲ μακρῶν καὶ συσχευμένων αἰώνων ἀκαταγώνι-

στον περίσσειαν δὲ οὗτος ἀπὸ δεινῶν καταστροφῶν καὶ κινδύνων ἀλώθη-τον τὴν ἐθνικὴν του συνειδησὶν καὶ ἀναλλοίωτα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ δι-καία του, καθ' ὧν ἐξηγήρηται μοῖρα αὐτοῦ ἀποπλανηθεῖσα καὶ ἐξαπατη-θεῖσα ὑπὸ τῆς εἰσεχθεστέρης ὑποκρί-σεως καὶ τοῦ αἰσχίτου φαρισαισμοῦ.

Πρὸς τοιοῦτον ἀγῶνα ὠφείλει ν' ἀποδύθῃ πᾶς τίμιος καὶ χρηστὸς Κύπριος, μάλιστα δὲ ἀρχιερεὺς ἀεί-ποτε πρωταγωνιστῆρας καὶ καταπα-λαίσας πᾶσαν ἀντεθνικὴν καὶ ἀντορ-θόδοξον ἐπιρροήν. Ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦτ' ἐξεκάρησαν πάθῃ καὶ ἐφύσαν-μίσση ἴσως σφοδρὰ, ἀνάρμοστα καὶ ἀνοίκεια εἰς ἑλληνοπρεπὲς καὶ χριστι-ανικὸν ἦθος, ἀναπόφευκτα ὅμως καὶ μοιραία ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυνα-μίας.

Ὁ ἀγὼν εὐτυχῶς ἐπεστέφθη ὑπὸ τελείας νίκης, ἥτις ἐπιβάλλει τὴν γενναίω φροσύνην καὶ τὴν μακροθυ-μίαν εἰς τοὺς νικητὰς πρὸς τοὺς ἡτ-τημένους ὅταν μάλιστα τυγχάνουσιν οὗτοι ὁμαίμονες ἀδελφοὶ ἐξ ἀδυνα-μίας καὶ πλάνης παρασυρθέντες εἰς ἄδικον καὶ ἀνευλαβὴ πόλεμον κατὰ τῆς ἰδίας πατρίδος καὶ τῆς ἰδίας Ἐκ-κλησίας. Ἀνανύφαντες οὗτοι ἀπὸ τῶν πονηρῶν φαρμάκων τῆς δημο-κοπικῆς Κίρκης θὰ καταρσώθωσιν αὐτὴν καὶ ἀπὸ πολεμίων καὶ ἐχ-θρῶν θὰ γίνωνται φίλοι καὶ σύμ-μαχοι, ἵνα ἐνισχύσῃ τὴν κραταιὰν ἡ-βὴ φάλαγγα καὶ διεξαγάγῃ μετ' αὐτῆς ἔρρωμένως καὶ εὐσταθῶς τὴν

πάλην ἐπὶ τῆς κονίστρας ὑπὲρ τῶν προαιωνίων ἐθνικῶν πόθων τῆς Ἐλ-ληνικωτάτης νήσου.

Ἡ ἀσέβης καὶ κακοήθης δημο-κοπία πρέπει νὰ παταχθῇ οὐχὶ διὰ μαστιγῆς καὶ ράβδου ἀλλὰ διὰ τῆς μεγαλοφυΐας καὶ τῆς συγγνώμης πρὸς τὰ θύματα αὐτῆς, καὶ τοῦτο προπαντὸς ἀξιοῦμεν παρὰ τῆς Ὑμ. Μακαριότητος ἀρτίστως ἡδὴ εἰς τὸ ὄψος ἐκεῖνο ὅπου οὔτε τῶν συκο-φαντιῶν αἱ διαβολαὶ οὔτε τῶν χυδαί-ων αἱ ὕβρεις δύναται νὰ προσβάλ-λουν Αὐτήν.

Ὅπου ἤδη ἀνῆλθεν ἡ Ὑμ. Μα-καριότης ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἱκανο-ποιεῖται πᾶσα προσωπικὴ φιλοδοξία καὶ ἐξουσιάζεται πᾶσα ὑπερεβου-λος πρόθεσις καὶ διάθεσις, ἡ ἀσκη-σις δὲ πάσης ἀρετῆς ἀποβαίνει εὐχε-ρὴς καὶ ἀναπέδραστος. Ἡ περιστοπὸς θεοῦ τῆς Ὑμ. Μακαριότητος προ-καλεῖ τὰ βλέμματα πάντων καὶ οὐ-δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ κρυπτὸν ἀπὸ τοῦ ἀγρύπνου ὀφθαλμοῦ τοῦ κοινῶ ἐπερ ἀνίσταστος παρακολου-θεῖ πάντα Αὐτῆς τὰ θύματα καὶ τὰ ἐλέμματα.

Ἡ ἀγνοτάτη φιλοπατρία καὶ ἡ βαθυτάτη εὐσέβεια πρέπει ν' ἀπτε-λῶσι πάντοτε τὰ ασφαλέστατα στη-ρίγματα τοῦ γεραροῦ Θρόνου τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καὶ αὐταὶ μόναι νὰ καθοδηγῶσι καὶ ἰθύνωσι τὰς σκέ-ψεις καὶ τὰς ἀποφάσεις πάσας τῆς Ὑμ. Μακαριότητος ἐν τῇ διγενεῇ μερμυγῇ ὑπὲρ τῆς εὐπρεπείας τῆς

Ἐκκλησίας καὶ τῆς προόδου τῆς Πατρίδος.

Τὸ παράγγελμα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς διαλλαγῆς πρέπει νὰ ἡχῇ, καὶ θὰ ἡχῇ πεποῖθαμεν ἄνωθεν, καὶ ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι θὰ εὖρη εὐήκοα τὰ ὅλα πάντων τῶν τιμῶν καὶ χρηστῶν μελῶν ἀπάσης τῆς Ἐλληνικῆς Κοινότητος τῆς νήσου. Ἐθνικὸν καὶ θρησκευτικὸν καθήκον ὅσιστον ἐπιβάλλει ὅπως ὁ Ἀποστο-λικὸς Θρόνος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἀποβῇ καὶ πάλιν τὸ ἐθνικὸν κέντρον καὶ ὁρμητήριον τοῦ χειμαζομένου, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, λαοῦ τοῦ-του καὶ νὰ γένῃ τὸ εἶσομα τῶν ἀδυνάτων καὶ τὸ αὐλον καὶ καταφύ-γιον τῶν μαστιζομένων ὑπὸ τῆς κα-κοδαίμονας. Περὶ τὸ παλλάδιον τοῦ-το εἶκοσιν ὁλῶν αἰώνων πρέπει νὰ συγκεντρωθῶσι πᾶσαι αἱ ἐλπίδες καὶ αἱ συμπάθειαι τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἵνα δυνῇ ὑπὸ τὴν ξενοκρατίαν νὰ ἰδρῶσιν τὸ ἠθικὸν αὐτοῦ καὶ πνευμα-τικὸν κράτος ἐν τῇ πολιτικῇ κρείττει τῆς ξενοκρατίας, καὶ γὰρ ρινίσῃ τὸν βαρὺν αὐτῆς ζυγὸν καὶ τὰ ἐπι-χρυσὰ ἀλλὰ χαλύβδινα δεσμὰ τῆς ξενοκρατίας.

Ὁ ἀγὼν δὲ κέκληται νὰ ἀγω-νισθῇ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Ὑμ. Μακα-ριότητος ὁ Κυπρ. λαὸς, εἶνε ἐν τῇ εἰρηνικῇ σταδίῳ τῆς ὁλικῆς προόδου καὶ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἐ-πιρρώσεως καὶ ἀναπτύξεως πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων.

Ἐφ' ἧλαί πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἐγερθῶσιν

αἱ κάμινος πυρὸς τῆς θείας ἐθνικῆς καὶ χριστιανικῆς παιδείας, ἵνα ἀναχωνε-θῶσιν ἐν αὐταῖς αἱ μέλλουσαι γενεαὶ καὶ γένωνται ἱκαναὶ ὅπως ἀναλάβωσι τὸ βαρὺτατον φορτίον ἐπερ κληροδο-τοῦσιν οἱ αἰῶνες μεγάλου καὶ ἐνδόξου παρελθόντος ἐπιφυλάσσει δὲ τὸ ἀθη-λον καὶ τυφλὸν μέλλον.

Ὁ ἱερεὺς κληρὸς πρέπει νὰ ἀνα-δειχθῇ ἀξίως λειτουργὸς τῆς Ἑλληνι-κῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν περιστάσεων, ποιμὴν ἁ-μα ἀγαθὸς καὶ στρατιώτης ἀπίστη-τος, διὰ τοῦ λόγου καὶ τοῦ παρα-δείγματος ἐξαγνίζων τὰς καρδίας καὶ τὰς ψυχὰς καὶ πειθῶν καὶ ἐποτρύ-νων εἰς αὐταπάρνησιν καὶ ἐθελουσί-αν ὑπὲρ τῶν ἱερωτάτων παλλάδιων τῆς Πίστης καὶ τῆς Πατρίδος.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ διὰ τῆς χριστι-ανικῆς μετριοπαθείας καὶ ταπεινοφρο-σύνης καὶ τοῦ ἀκράτου ἐθνικοῦ ἐν-θουσιασμοῦ τῆς Ὑμετέρας Μακαριό-τητος ἄς ἀναδειχθῇ καὶ πάλιν τὸ ἀσφαλέστατον καὶ ὀχυρότατον ἐθνι-κὸν καὶ Ἐκκλησιαστικὸν κέντρον καὶ ὁρμητήριον τοῦ ἀδελφικῶς ὁμονο-οῦντος καὶ συνεργαζομένου λαοῦ ἀνε-οὐδεμίας τοῦ λοιποῦ διακρίσεως.

Ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ ἀρχιεπισκο-πικοῦ μεγάρου, ὅς τῃ πάλαι, καὶ σή-μερον ἄς συνέρχωνται πανταχόθεν τῆς νήσου οἱ λογάδες τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λα-οῦ ἵνα διασκεπτῶνται καὶ ἀποφασίζω-σιν ὅσα χρυσὰ καὶ ἐπωφελῆ εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν παντὸς τοῦ λαοῦ πρόδοον καὶ εἰς τὴν εὐδωσιν τῶν ὠραιότερων καὶ γοητευτικότε-ρων πόθων καὶ ὀνείρων οἷτινες ἐπὶ αἰῶνας θαυκαλῶσι τὸν φιλόπολιν καὶ φιλόχριστον λαόν.

ὑπὸ τὴν ξενοκρατίαν ἄς συγκερ-τηθῇ κράτος πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν καὶ εἰς τὴν κοσμικὴν ἐκείνην ἰσχὺν καὶ λαμπρότητα ἄς ἀντιτάσσεται νικηφόρος τὸ πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν μεγαλεῖον τοῦ Κυπριακοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, δι' οὗ μόνον δυνάμεθα νὰ ἐπιβίωμεν ἐτι καὶ οἰκονομικῶς ἡ νήσος θὰ εὐημερήσῃ καὶ πολιτικῶς καὶ ἐθνικῶς θὰ δυνῇ θῆναι ἐν συντελέ-σῃ τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς ἀποκατάστασιν.

Ἡ Κύπρος ἐν ταῖς τῇ παρόντι καὶ ἐν τῇ μέλλοντι μεγάλῃ κέκληται νὰ ἐπιτελέσῃ ἀποστολὴν ἐθνικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν, ἣν ὀφείλει ν' ἀνα-λάβῃ μεθ' ὅλης τῆς καρδίας καὶ τῆς ψυχῆς ἐπεκτείνουσα τὴν ἐθνικὴν ἱ-ππορὸν αὐτῆς ἐπὶ τὰς γαίτονας Ὀρ-θοδόξους χώρας καὶ καθισταμένη ἰσχυρὰ προφυλακὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ ἀνατολικῇ ταύτῃ ἐσχατίᾳ τῆς Μεσογείου, εὐγενέστατος δὲ καὶ ὀφι-στος κληρὸς ἔλαχε τῇ Ὑμ. Μακαρι-ότητι, ἵνα τῇ προθύμῃ καὶ ἐνζήλῳ συμπράξῃ τῶν ἀρίστων ἐν τῇ Ἐκ-κλησίᾳ καὶ τῇ Δίμῳ παραγόντων καθοδηγῆσιν μετὰ θαλάσσης συνθέσεως καὶ χριστιανικῆς ἀφοσιώσεως τὸν λα-ὸν ἅπαντα εἰς ἀγῶνα ὑπερόχως φι-λόπατριν καὶ ἐξαιρετικῶς εὐσεβῆ καὶ φιλόανθρωπον, διότι τί φιλόανθρωπότη-ρον καὶ εὐγενέστερον τῆς ἐπικρατή-σεως τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολι-τισμοῦ;

ΓΕΝΟΙΤΟ :

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ 8/21 Ἀπριλίου ἐλήξε τὸ περιπετειώδες καὶ πολυτάραχον Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα, ὅπερ σοβαρῶς ἀπασχόλησεν οὐ μόνον τὸν Κυπριακὸν λαὸν σύμπαντα, ἀλλὰ καὶ τὸ Πανελλήνιον μετὰ πάντων τῶν ἐθνικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ κέντρων.

Ἡ Ἱ. Ἐπισκοπικὴ Σύνοδος περὶ πλείστου ποιουμένη τὴν εἰρήνην καὶ εὐπρέπειαν τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος κατὰ τὴν χριστιανικὴν ὥραν τῆς ὀριστικῆς λύσεως ζητήματος ἀπὸ ἐννέα ἐτῶν συνεταρσάμενος τὴν νῆσον, ἀπέχετο καὶ πιστευθῆναι ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ ἀρχιεπισκόπου θὰ ἐγένετο τῇ π. Πέμπτῃ καὶ ἡ ἐνθρόνισις τῇ αὐρίαν Κυριακῇ. Οἱ γεν. ἀντιπρόσωποι προσεκλήθησαν τηλεγραφικῶς ἵνα ἐπισπεύσωσι τὴν εἰς Λευκωσίαν ἀνοδὸν καὶ πολλοὶ τούτων ἀφίκοντο ἀπὸ τοῦ π. Σαββάτου, συγκαταστήσαντες καὶ διασκεψίν τῇ ἑσπέρῃ τῆς π. Κυριακῆς ἐπὶ τῶν γενικῶν γραμμῶν τοῦ σχεδίου τοῦ Ἐκκλησιαστ. ζητήματος.

Μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς π. Τρίτης ἀφίκοντο πενήτην ἑννέα ἀντιπρόσωποι, ἐνῶς μόνον ἀπόντος, τοῦ τῆς Κυθραίας Πατ. Χριστοφόρου Μητροπολίτου ἀναχωρήσαντος εἰς Ἀθήνας, ἐνῶς καὶ ἀφηνιδίου θανάτου ἐκεῖ τοῦ γαμβροῦ του, καὶ τῇ αὐτῇ ἑσπέρᾳ συνεισέχθησαν ἐκ νέου ἐν ἐλομελείᾳ περὶ τοῦ Ἐκκλησ. ζητήματος καταλήξαντες εἰς ὁριστικὰ ἀποφασίσαι, παρεκλήθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱ. Ἐπισκοπικῆς Συνόδου ὅπως συνέλθωσιν ἐν τῇ καταλύματι αὐτῇ τῇ 6 π. μ. τῆς ἐπομένης Τετάρτης.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκ παραλλήλου εἶχε λάβει ἅπαντα τὰ προφυλακτικὰ ὑπὲρ τῆς δημοσίας εἰρήνης καὶ τάξεως μέτρα συγκατεστάσας ὑπερδιακρίτως ἐπίκουρας καὶ περὶ τοὺς ἐκατὸ πεζοὺς ζαπτιέδες, οἵτινες εἶχον παρταχθῆ ἀπὸ πρῶτης ἐν τῇ πρὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πλατείᾳ καὶ ἄλλοι ἐφύλαττον τὰς παρόδους εἰς αὐτήν.

Οἱ γεν. ἀντιπρόσωποι συνεκέντρωθησαν τῇ 7 π. μ. ὥρα καὶ τῇ 7 1/2 π. μ. φέροντες ἑκαστος ἐντυπον εἰσιτήριον ὡς καὶ οἱ Ἀγ. Συνδικατοὶ μετέβησαν, εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, ἥτις ἀπὸ τῆς προτελείας εἶχον παρασκευασθῆ πρὸς τοῦτο, ἀνοιγέσθαι μετὰ δεκατέσσαρας σχεδὸν μῆνας καθ' ὅς διετέλεσε φρουρουμένη ὑπὸ ἀστυνομ. φρουρᾶς ἀπὸ τῆς ἐξώσεως ἐκεῖθεν τοῦ ἀντικανονικοῦ ἐκλεγέντος ὡς ἀρχιεπισκόπου πρῶτον Κυρηναίας καὶ τῶν οὖν αὐτῶ μετὰ τοῦ ψευδομάρτυρος Ἀγχιλάου.

Τῇ 8 π. μ. ἤρξατο ἐν τῷ μεγάλῳ Συνδικτικῷ ἡ νεομοιμένη προκαταρκτικὴ τελετὴ, καθ' ἣν οὐν ἄλλοις ἐγένετο καὶ ἡ ἐπομένη δέσις αὖτις δευτέρᾳ ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι ἐφ' ἡμᾶς τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος καὶ ἀναδειχθῆναι τὸν ὀρίων Ποιμένα καὶ Πρωτοεραρχὴν τῆς ἀγιοτάτης καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱ. Ἐπισκοπικῆς Συνόδου Πανιε. Μητροπολ. Χαλεπίου καὶ Νεκτάριος κηρύττων τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως ἐποιήσατο τὴν προσφώνησιν τήνδε:

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ Π. Μ. ΧΑΛΕΠΙΟΥ

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, Ἐκκλησιαστικοὶ ἱερεῖς, Ἀδελφοὶ κύριοι.

Ἡ θέα τοῦ Παναγίου Θεοῦ Παντοδυνάμει ἤλκυσεν ἡμᾶς, ἀγαθὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα, ὅπως ἀφ' ὧν ἐλπίδα εἰς τὴν μεγάλην καὶ εὐσημον ταύτην ἡμέραν τῆς ἐκκληρώσεως τοῦ μεγάλου καὶ εὐγενούς πόθου ἡμῶν ὁ ἀσβεστός οὗτος πόθος ἀνατέλλει ἥδη καὶ διαλάμπει ἐν πάσῃ τῇ μεγαλοπρεπεῖ αὐτοῦ δόξῃ. Εἰς τὰ πρόσκαιρα ἀπάντων τῶν παρεστώτων τιμῶν ἀντιπροσώπων καθορῶμεν διεξαγραφημένην κατὰ τὴν ἀνεκλιπτομένην καὶ γλυκείαν ἀναμνησιν ἐγκαταλείποντες ἱστορικὴν ταύτην ἡμέραν τὴν δόξουσαν καὶ ἀνυπόκριτον χαρὰν καὶ συγκίνησιν, διότι ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ ἐπετελέσαμεν σήμερον θυμωτον καὶ υπέρτατον καθήκον ὑπὲρ τῆς ἀγιοτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ὑμῶν, ἐκλεγόντες διὰ τῆς ἱερᾶς ὑμῶν ψήφου μετὰ τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνόδου καὶ τῶν ἄλλων ὁφικαίων κληρικῶν ἐκείνων, ὃν ἡ θέα πρόνοια ἐν ταῖς ἀνεξήγησις αὐτῆς βουλαῖς καὶ τῇ ἀπειρῇ αὐτῆς ἀγαθό-

τητι προώρυσεν ἵνα καθήσῃ ἐπὶ τὸν εὐκλεῖ ὁρόνον τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καὶ τῆς σεπτῆς χορείας τῶν ἐνδόξων ἱεραρχῶν τῆς ἀγιοτάτης Κυπριακῆς Ἐκκλησίας. Ναι, ἡ χαρὰ ὅμων αὐτῇ δικαίᾳ, καθότι μετ' οὐ πολλοῦ ἔξετε ἐν μέσῳ ὅμων τὸν λαοπρόβλητον καὶ λαοπόθητον σεπτὸν ὅμων Ἀρχιεπίσκοπον εὐλογοῦντα καὶ ἀπαλλίσσοντα ὑμᾶς μὲν, τὰ ἐν Χριστῷ αὐτοῦ τέκνα, ὁφρανίας μακρᾶς, τὴν δὲ Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ χηρείας μακρᾶς καὶ λυπηρᾶς, διότι μετ' ὀλίγων ἀποσπασθε τὴν σεπτὴν δεξιὰν ἐκείνου, πρὸς ὃν ὁ ἱερός κλήρος καὶ τὸ ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν χριστιανικὸν πλήρωμα τῆς πολυπαθοῦς, ἀλλὰ προσφιλοῦς, καρτερικῆς καὶ ἐνδόξου νήσου Κύπρου μετὰ πόθων ἱερῶν καὶ μεγάλων χρησίων ἐλπίδων ἠτένισεν. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἐγκάρδιον δέξαν καὶ ἐχαριστῶμεν ἀναπέμφωμεν πρὸς τὸν οὐράνιον τῆς Ἐκκλησίας Νυμφίον τὸν οὕτω τὰ πάντα πανσόφως πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἀγίας αὐτοῦ Ἐκκλησίας οἰκονομήσαντα.

Ἀλλὰ καθήκον ἡμῶν θεωροῦμεν ἱερὸν ὅπως κατὰ τὴν ἱερὰν καὶ εὐλογημένην ταύτην στιγμὴν ὑπομνήσωμεν ὑμῖν διττὴν, καίτερ πεποιθότες ἐπὶ τὸν Θεὸν διὰ τὴν διασάφη, ἡ διχόνοια καὶ ἡ διαίρεσις τῶν διαμαχομένων παύσεται μετὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐν τούτοις νομιζόμεν διὰ τὸ ὅσως καὶ ὁ ἀγὼν οὐκ ἐκλείψει ἐν τάχει, οὐδὲ ἡ κακία καταθῆσεται τὰ μυστὰ ὅπλα τῆς ἀπάτης, σοφιστικῆς καὶ συκοφαντίας, ἀλλὰ δι' αὐτῶν ἐπιτηγῆσιν νὰ πληττῇ τῆς Ἐκκλησίας τὸ σῶμα καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἔργον καὶ τὸ καθήκον ὑπερεκτελέσας σήμερον τυγχίνοι μέγα καὶ βαρὺ ὁ θεοφιλῆς καὶ φιλόχριστος λαὸς τῆς Κύπρου ὁ ἐνεαεστὴς εὐγενὴς ἀγῶνας καταβαλὼν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ δεινῶς δοκιμασθεὶς καὶ πολλὰ ἀγογγύσας ὑπομείνας, ἀντ' ὧν ἔπαινος καὶ τιμὴ προσήκει αὐτῷ, προσδοκᾷ παρὰ τῆς ψήφου ὅμων ἵνα ἀναδείξηται ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ποιμένα ἀγαθόν, φιλόδογον πατέρα συνετὸν καὶ ἄριστον οἰκονομῶντα ἵνα μετὰ θάρρους χριστιανικοῦ καὶ αἰσέως ἀκραδάντου κρατῶν τὸ πηδάλιον τῆς δεινῆς χειμαρῶν καὶ κλυδωνισμῶν ἱερᾶς ἐκκλησίας τῇ χειρὶ τοῦ Παντοδυνάμου καθοδηγήσῃ αὐτὴν εἰς εὐρίαν καὶ γαληνὰν ὁδόν. ὁ εὐσεβὴς Κυπριακὸς λαὸς παρὰ τοῦ μετ' ὀλίγων διὰ τῆς ψήφου ὅμων ἐκλεγχομένου Ἀρχιεπισκόπου ἀναμένει, ὅπως ἀντιφωθῶσι τὰ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ εἰς μεζῶνα λαμπρότητα διὰ τῆς κανονικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς γεγραμῆς ἱεραρχίας καὶ λανθάνοντων τῶν ἀξίων, τῶν ἐχόντων συναίσθησιν τῆς ἐθνικῆς καὶ θεοσεβτικῆς αὐτῶν ἀποστολῆς εἰς ὅποιο τελεματικὴν συνεργασίαν, ὅπως ὁ ἀγὼς τοῦ Κυρίου καθαρῶς ὁπλῇ τῶν τριβόλων, ἱζανίων καὶ ἀκανθῶν καὶ οὐκ ἐλλείπουσι τῷ Χριστῷ ἐργάται.

Ὁ φιλοδίκαιος καὶ φιλόμοσχος λαὸς ἐλπίζει διὰ τὴν προσώπου τοῦ ἐκλεγχομένου, τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ κοινωνικὰ πρόγματα καὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ, τιθέμενα ἐν τάξει περὶ κρείττονα ἄξια περιστραφήσονται, διὰ ἀποσκορακισθῆσονται αἱ ἀφορμαὶ τῶν ἐρίων, ἡ τιθεμένων ὁρίων καὶ νόμων ἐκεῖ, ὅπου οὐδὲν ἐκώλυνεν αὐτὰς ὁρίων, καὶ ὅτι ἡ τῶν νόμων ἐφαρμογὴ κέντρον ἔξει τὴν ἀμεροληψίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην. Ὁ φιλήσυχος καὶ νομοταγὴς λαὸς ἐλπίζει διὰ τὸ μέλλον αὐτοῦ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνατετάσει ἐν μέσῳ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ τὴν σημαίαν τῆς ἀγίας, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως, διακρινόντων αὐτὸ εὐστόχως, μετὰ φρονήσεως καὶ πατρικῆς ἀγάπης καὶ μερίμνης ὑπὲρ τῆς ἑλικῆς καὶ ἡθικῆς εὐημερίας καὶ εὐπρέπειας τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ καὶ διὰ πρὸς τοὺς φίλους, ὡς καὶ πρὸς ἅπαντας, ἔσται ὁ αἰβδος εὐθύτητος ἡ εὐφροσύνη τῆς ποιμαντορίας αὐτοῦ, ἔαν δι' αἰκείων καὶ παραδόξων ἀντιμεινῶν τιναίτοισι τὴν ἀνορθωτικὴν αὐτοῦ ἰσχυρίαν, ἔαν διὰ παροβόλων καὶ παρολίων ἀπαιτήσεων θλιβῶσιν τὰ διακρίσεις τὴν διόρθωσιν οὖν τῷ χρόνῳ τῶν οὐχὶ καλῶς τεθειμένων, καὶ ὅτι οὕτω κυβερνῶν, ἔξει ἀμείνων τὴν ἀνεκτιμῶν ἀγάπην, ἐμπιστοσύνην καὶ υποστήριξιν τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτόν.

Ἡ ἡμέρα δὲ, ἡ ἐνοστάθεια καὶ κατ' ἐξοχὴν ἡ βαθεῖα περίνοια, δι' ὧν διε-

ξήχθη τὸ μέγα τοῦτο δυσχερὲς ἔργον τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἐπιβάλλονται νομιζόμεν, τὸ καθήκον ὅπως ἐκφράσωμεν τὸν δίκαιον ἔπαινον πρὸς τοὺς ἐντίμους βουλευτὰς καὶ πάντας τοὺς θεαρότατος ἀγωνισθέντας, διὰ τῆς παραδειγματικῆς καὶ ἱστορικῆς αὐτῶν πολιτείας ἀνεδείχθησαν παρὰ τῷ λαῷ.

Ἄξιον εὐγνωμοσύνης, διὰ τῆς τοιαύτης περισκεμμένης καὶ σθεναρᾶς αὐτῶν πολιτείας ἡ Αὐτοκέφαλος αὐτῶν ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας εὐημερήθη καὶ ἐσώθη ἀπὸ πάσης ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἐπιβολῆς. Διακρινόμεν διὰ οἱ συντάξαντες τὸν Νόμον ἐντιμὸν Ἑλληνας Κύπριον βουλευτὰν οὐδὲν ὑπεροχῶν ὡς πρὸς τὰ θεοσεβτικὰ καὶ τὰ πατριωτικὰ αὐτῶν αἰσθήματα οὐδ' ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς τυχόντας ν' ἀμφισβητήσῃ καὶ διασύρῃ τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν εὐλάβειαν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ὃν αὐτοῖσι μαρτύρες ἔομεν οἱ ὀργνύνοντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ τύποντες τὸ στήθος, διότι δὴδεν οἱ Ἑλληνας Κύπριοι ὑπεδούλωσαν τὴν γεγραμὴν αὐτῶν Ἐκκλησίαν εἰς ἀλλόφυλον καὶ ἀλλόδοξον Κυβέρνησιν, εἰς ἣν μᾶλλον εὐγνωμοσύνην δέχεται διὰ τὴν Κυβερνητικὴν πρόνοιαν καὶ υποστήριξιν ταύτην, ἡ ψόγος καὶ μομφὴ ἀδίκος, μεγάλως ἀσεβοῦσι καὶ ἀδικοῦσι λαὸν διατηρήσαντα διὰ μέσου μακράλῳ καὶ συνηρέως δουλείας τὴν γλώσσαν καὶ τὴν θεσηκείαν τῶν πατέρων αὐτοῦ.

Πρὸς δὲ ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ ἐκλογικῇ συνελεύσει ἐπιβάλλεται ἐκ καθήκοντος καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῆς ὁρεομένης εὐγνωμοσύνης ἡμῶν τε καὶ τῆς ἐθνικῆς πλειονότητος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ πρὸς τὸν σεπτὸν ἡμῶν Πάπαν καὶ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας κ. Φωτίῳ, διότι ὡς ἐνδερεμος συνήγορος καὶ ὑπέρμαχος τοῦ τιμίου ὅμων ἀγῶνος διεξήγαγεν αὐτὸν ἐμφορῶς ἀμετατρέπτως καὶ εἰρηνικῶς ὑπὲρ τῶν ἀπαρχαράκτων προνομίων μᾶς τῶν γερασιωτάτων καὶ ὁρμησιωτῶν Ἐκκλησιῶν τῆς καθόλου Ἑλληνικῆς Ὀρθόδοξης καὶ πρὸς περιφροσησὶν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου.

Δίκαιον ἐπίσης καὶ πρέπον ἵνα ἐκφράσωμεν τὴν αὐτὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν πρωτόθρονον Ἐκκλησίαν (Κων)σταντίνης ἥς προστάται πρωθυεραρχίας μεγάλῳφρων καὶ σεπτῆς, διὰ αὐτὴν ἐν συναίσθησιν τοῦ υπέρτατου δικαίου καὶ ἐν τῷ ὑψίστῳ συμφέροντι τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος καὶ δὴ ἐν ταῖς νῦν δυσχερεῖς καὶ χαλεπαῖς περιστάσεσιν, ἀπασάντων ἀγκυρώσεων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν ἄρασι αὐτῇ καθ' ἑαυτήν πᾶν τὸ καλὸν τῆς πρόνοιας καὶ τὸν θρίαμβον τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀληθείας, ἐπισήμως ἀνεκοίνωσεν τῷ Μακαριωτάτῳ Πάπᾳ καὶ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας διὰ ἀναγνωρίσει τὸν ὑπὸ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ κατὰ τὰ ἐπιτόπια θέσμια αὐτῶν ἐκλεγχομένου, ὅπερ λίαν παρήγορον καὶ εὐχριστόν, ὡς κανονικὸν Ἀρχιεπισκοπικόν.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις προσαγορεύοντες τὰ ἐντιμὰ μέλη τῆς γενικῆς ταύτης συνελεύσεως καὶ ἐπικαλούμενοι ἐπ' αὐτὰ τὸν ἀνῳθεν φωτισμὸν, κηρύττειμεν τὴν ἐναρξιν τοῦ ἔργου τῆς ἐκλογῆς.

Μετὰ τούτῳ ἀπέειπε πρὸς τοὺς γ. Γεν. Ἀντιπροσώπους τὴν ἐπομένην ἐρώτησιν.

«Ἐχετε ἐπ' ὄψει πρόσωπόν τι διερθερεῖτε κατάλληλον διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Ὁρόνον τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ τίνα;»

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ἀντ' ἀπαντήσεως ὁ κ. Φ. Ζαννέτος, ἀντιπρόσωπος Σκιάς τῆς Λάρνακος, εἶπεν:

Παρακαλῶ τὴν Ἀγιωτ. Ἐπισκοπικὴν Σύνοδον ἵνα, πρὶν ἢ ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ Πανιερωτάτου Προέδρου μοι ἐπιτραπῇ νὰ καταθέσω πρακτικόν, ἐν ᾧ ἐκφράζεται ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀντιπροσώπων ὅπως κανονισθῇ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου δύο τινά:

1) αἱ σχέσεις τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ 2) τὸ Ἐκκλησιαστικὸν λεγόμενον ζήτημα καὶ οὕτως νὰ γένηται μετὰ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἐκλογῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνόδου ἀπάντων λέγει:

«Καίτοι εἶναι ἀσχετόν τὸ προβληθέν ἐν τῷ ζήτημα πρὸς τὸν σκοπὸν ἡμῶν, οὐχ ἥτιον, ἀν μὴ πρόκειται συνζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἡ

Ἐπισκοπικὴ Σύνοδος ἀποδέχεται τὴν πρότασιν».

Μετ' ὃ ἀναγινώσκεται τὸ ἐπόμενον πρακτικόν:

Οἱ ἐπιφανίσμενοι γενικοὶ ἀντιπρόσωποι δι' ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου συνελθόντες σήμερον τὴν 8ην Ἀπριλίου 1909 ἐν τῷ Συνδικτικῷ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ πρὶν ἢ περὶ τῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν δι' ἡν ἐκλήθημεν ἐπιθυμῶμεν νὰ διατυπώσωμεν ἐν ταῦτα τὰς σκέψεις καὶ ἀποστάσεις μᾶς δι' ἑτέρον συνάφης, σπουδαιοτάτου δὲ ζητήμα.

Οἱ ἡμέτεροι ἐντολῆς ἐκλεγόντες μᾶς συνεστῶσαν ἡμῖν διὰ τοῦ πάλιν ταπεινωματικῆς τρόπου, διὸ τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου δεόν ἀπαραιτήτως νὰ ὑπομῶμεν καὶ τὰς βάσεις τῆς διακανονίσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος. Φρονούντες ὅτι, οἱ ἡμέτεροι ἐντολῆς εἶχον πληρέστατα δικαίον ν' ἀπαίτησιν παρ' ἡμῶν τι τοιοῦτον, καὶ ἡμεῖς δ' αὐτοὶ παραδεχόμενοι ὅτι ὡς ἔχουσι καὶ τὴν ἐν γένει δικαιοσύνην τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας μάλιστα μετὰ τὰς τελευταίας ὑπερστάτας ἀναμνηστικὰς καὶ τὰς διακριτικὰς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιπέτειας, δεόντοι ὄντως διακανονίσεως, ὅπως ἐπιβληθῇ τοῦτο μὲν εὐαγρία ἐν πᾶσι, τοῦτο δὲ καλὴ χρῆσις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀντιπροσώπων κατὰ τρεπὸν ἀσφάλειαν καὶ μόνιμον, διατυπώσῃ ἐν γενναίᾳ γραμματικῇ τὴν ὡς πρὸς τοῦτο κοινὴν ἡμῶν γνώμην, διὰ τὴν πραγματικὴν τῆς ἐπομένης ἐκλογῆς ὅτι πάντες καὶ παντὶ ἀδελφῇ θὰ ἐργαζόμενοι ἀνεκτότως.

Ἡ γνώμη λοιπὸν καὶ ἐν ἀδελφῇ ἀπαίτησις τῶν ὑποσημειωμένων εἶναι ὅτι ἡμᾶς τὴν ἀποκαταστάσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, διὰ τῆς ὑπάρχουσας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ δύο τοῦλάχιστον Μητροπολίτων, ὁ Μακαριώτατος ὀφείλει ὡς τόχιστα μάλιστα, νὰ φέρῃ ἐπὶ τὸν τάπητος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος πρὸς διακανονισμὸν αὐτοῦ, τῆς βεσέως πάντοτε, ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατὸν, τὸν ἀρχαῖον τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας τὸν ἀρχαῖον καὶ ἱερὸν.

Ἐν γενναίᾳ γραμματικῇ τῇ Ἐκκλησιαστικῇ ζήτημα καὶ τὰ διὰ τοῦτο ληπτὰ μέτρα ἐνέμεθα νὰ συνεκτελέσωμεν οὕτω, ὅπως ἐν πᾶσι τὰς ἐπιτομῆς εἰς τὴν περὶ τούτου νὰ συντάξωσι τοὺς ἐπίτιμους ἐπ' αὐτῷ κανονισμοί.

1) Νὰ ληθῇ πρόνοια περὶ τοιοῦτον τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν πολιτείαν, κατὰ τρεπὸν παντοῦ μὴ θιγόντα, ἀλλὰ πάλιν ἐνδεχόμενα τοῦ αὐτοῦτον τῆς ἡμετέρας Αὐτοκέφαλης Ἐκκλησίας.

2) Νὰ συνεκτελέσῃ κανονισμοί διὰ τῶν ἐκλογῶν Ἀρχιεπισκόπου, Μητροπολίτου, Ἐπισκοπῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἀρχῶν Μονῶν, ὡς καὶ πάντες ἐν γένει Ἐκκλησιαστικῶν ὁργανῶν.

3) Νὰ κανονισθῇ ἡ διακρίσις καὶ ἐξέλεξις πᾶσις περιουσίας τῶν θρόνων, τῶν Μονῶν, καὶ κοινοτικῶν Ἐκκλησιῶν.

4) Ὡς πρὸς τοὺς θρόνους θεωροῦμεν ἐπὶ νῦν ὅτι εἰσέλθωμεν εἰς τὰς ἐξελικτικὰς περιπτώσεις. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡ Μητρόπολις τῆς ἱερατικῆς ἐποποιίας θὰ λαμβάνει τὸν τῶν πρῶτων τινὲν ὑποστηρικτὰς ἀντιπροσώπων, συνιστάμεν ἐξ ἑσῶν μᾶλλον πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικά, ἢ πρὸς τὸν λαὸν καὶ τὴν πολιτείαν. Τῆς μὲν ταύτης ἀπαιτήσεως θὰ πρεσβεύῃ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡ οἰκίαις Μητροπολίτης κατὰ τὴν περιστασίαν. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡ Μητρόπολις θὰ συνεκτελέσῃ τὰς ἐπὶ τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ θρόνου τοῦ καὶ τῇ ἐν ἐκλογῇ τῇ ἐπιτομῇ πρὸς ἑαυτὴν ἡ τρεποποιήσιν, πᾶσις ἐπ' αὐτῷ διακρίσεως ἐποποιήσιν κατὰ πεισιν ἐπ' αὐτῷ.

5) Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Μητροπολίται ἐὰν ἀπορρίψωσι κατ' ἑαυτοὺς τὰς ἀποδοχὰς τῶν θρόνων, ἔκ τῶν περιστατικῶν θὰ διατιθέσθαι καθ' ὅσον τρεπὸν θὰ ἐκτελέσῃ τὸν τῆς μὲν ἐπιτομῆς ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἀπαιτήσιν πρὸς πάντας ὑπὲρ τοῦ κλήρου καὶ τῆς πολιτείας.

Δεόν ἐκδικῶς ἐν ταῦτα νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἡ ἐνομιμία τῶν κτημάτων, ὅσας τοιαύτη γίνεται δεόν νὰ γινέται διὰ πλειοψηφίας καὶ κατὰ τρεπὸν ἀσφαλιζόντα τὴν πλειωμένην. Ποιούμενα τὴν εἰδικὴν ταύτην παρατήρησιν, διότι ἔχοντες διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν θρόνων οἱ ὁρόνοι ἐξήμερωσαν σημαντικὰ ποσὰ διὰ τῆς μὴ τρεπόμενης τῆς ἀνολογικῆς καὶ δικαίας ἀρχῆς.

6) Ὅφειλε ἐπίσης νὰ ἐπιβληθῇ αὐτοῖς καὶ ἀποτελεσματικῆς ἐξέλεξις εἰς τὴν διακρίσιν τῶν μοναστηριακῶν περιουσιῶν καὶ νὰ ληθῇ πρόνοια, ὅπως τὸ περιστατικὸν αὐτῶν διατιθέσθαι κατὰ τὸν πάλιν ἐπιτομῇ καὶ ἀπαιτήσιν τρεπὸν πρὸς ὅλῃν ἰδίαν καὶ ἀντιφύσιν τοῦ ἡμετέρου κλήρου.

7) Ὁ καὶ μὲν τοῦδε ἀποδοχόμενος ἐξέλεξις ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν εἰς τὴν διακρίσιν τῶν περιουσιῶν τῶν κοινοτικῶν Ἐκκλησιῶν νὰ ἀσκήσῃ ἐξελικτικῶς καὶ ἀντιστοίχως ὅπως ἐξελικτικῶς ἀσκήσῃ τὴν πρὸς τὴν διακρίσιν πρὸς πεισιν τῶν ἀντιφύσιν τῶν ἡμετέρων κλήρου.

8) Δεόν νὰ ληθῇ ἐκ τῆς ἐπομένης ἐκλογῆς καὶ ἀντιφύσιν ἐπὶ ἀσκήσεως τῶν κανονικῶν καὶ ἄλλων δικαιοτήτων τοῦ θρόνου.

9) Φρονούντες, ὅτι ἡ συντάξις τῶν ὁριστικῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος κανονισμῶν δεόνται νὰ ἐκπονήθῃ τῇ συνεργασίᾳ τῶν ἡμετέρων Ἀρχιερέων τῶν Μοναστηρίων καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν πάντων πρὸς τὸ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

10) Πάντες οἱ τῶν κανονισμῶν δεόνται νὰ λαβῶσι τὸ κύρος νόμου.

Τὸ παρὲν πρακτικὸν νὰ καταχωρισθῇ εἰς τοὺς Κώδικας.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

ΤΗ Α. Ε. ΤΩ Ν. ΑΡΜΟΣΤΗ

Ἡ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου Κύριος Κύριλλος μετὰ τῶν Πανιερώ. Μετὰ τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνόδου ἐπισκέψαντο προχθὲς τὴν Α. Ε. τὸν Μ. Ἀρμόστην ἐπίσημως. Λανφίλοφρονος γενομένου δεκτοὶ ἐν τῷ Ἀρμόστει.

Ἡ Α. Ἐξοχότης συνεχάρη τῇ Α. Μακαριότητι ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει τοῦ εἰς τὸν ἐνδοξον Θρόνον τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, καὶ τῇ Κυριακῇ λαφὲρ ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ λύσει τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος διὰ νόμου εὐλαβέστατα τηρήσαντος τοῦ ἱ. κανόνος καὶ τὰ ἔθνη καὶ θέσμις τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Α. Ἐξοχότης διεβεβαίωσε τὴν Α. Μακαριότητα ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι διατεθειμένη νὰ πράξῃ ὅσα ἡθελον κριθῇ ὡς ἀποτελεσματικὰ μέτρα πρὸς πᾶσαν ἐνίσχυσιν καὶ προαγωγὴν τῆς Ἀδικοκεφαλῆς Ἑλλην. Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ἡ Α. Μακαριότης ἀπήντησεν εὐχαριστοῦσα ἐγκραδῶς ἐπὶ τοῖς συγχαρητήριόις τῆς Α. Ἐξοχότητος διηρημένους δὲ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἱ. κλήρου καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ Ὁρθοδόξου πληθυσμοῦ τῆς νήσου ἐπὶ τῇ ἀγαθῇ τῆς Κυβερνήσεως μερίμνῃ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης παρὰ τῇ λαφὲρ τούτῳ καὶ πάσης προόδου καὶ ὑπὲρ τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, ἥτις χορδαί πάσης τῆς ἀγαθῆς θελήσεως τῶν κρατούντων ἵνα ἐπιτελεθῇ τὴν ἱεράν καὶ ὑψηλὴν ἀποστολὴν αὐτῆς.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ἀνγκοίνωσεν ὅτι διεβίβασε τηλεγραφικῶς πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδον Ζ' τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης καὶ ὁμονοίας κατ' ἀπασαν τὴν νήσον. Ἐξέφρασε δὲ μετὰ τοῦτο τὴν εὐχαριστίαν αὐτῆς πρὸς τοὺς Πανιερωτάτους Μητροπολίτας τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας, ἐπ' οἷς ἐμπίσθησαν ὑπὲρ τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, καὶ παρεκάλεισαν ὅπως διαβιβασθῶσιν αὐτῇ εὐχαριστίαι τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Α. Θ. Μακαριότητα τὸν κ. Φώτιον.

Οἱ σεβαστοὶ ἐπισκέπται ἀπῆλθον ἀποκοιμώμενοι τὰς ἀρίστας ἐλπίδας περὶ τὸν ἐμμενὸν διαθήσεων τῆς Α. Ἐξοχότητος πρὸς τὴν Κυπρ. Ἐκκλησίαν, ἥτις εἴπερ ποτε σήμερον, ἔχει ἀνάγκην πάσης βοηθείας καὶ υποστηρίξεως.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους κληρικοὺς καὶ λοιποὺς εὐσεβεῖς καὶ Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν περιφέρειαν καὶ ἐν γένει τῆς Νήσου ἀπάσης.

Εὐλαβεστάτων Προσβυτέρων! Εὐσεβεῖς καὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί!

Πατρικῶς εὐχόμενοι εὐλογοῦμεν πάντας ὑμᾶς,

Γηθοσύνως ἀγγέλλομεν πᾶσιν ὑμῖν, κληρικοῖς τε καὶ λαϊκοῖς, ὅτι τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου Πνεύματος καὶ τῇ βοήθειᾳ τοῦ ἁγίου καὶ ἐπίδοξου ἱερέως τῆς ἱερᾶς καὶ ἁγίας Ἐπισκοπικῆς Συνόδου καὶ τῶν κατονικῶν καὶ νομίμων ἀντιπροσώπων τοῦ ἱ. κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου, κατὰ τὰ πανάρχαια ἔθνη καὶ θέσμις τῆς Ἀγίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, καὶ τοὺς Ἱερούς Κανόνας τῆς καθόλου Ἀγίας. Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, ὀγδόην τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς 6 Ἀπριλίου, ἐξελέγημεν Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου, ἀνεγνωρσθῆναι προσκινόντως ὑπὸ τῆς Σεβαστῆς τοῦ Τόπου Κυβερνήσεως κατὰ τὰ εἰρηθῆτα, ἐνεθροονθῆναι ἀνδρόμεν τὰ ὑψηλὰ καὶ πολλαπλὰ Ἡμῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ χριστιανικὸν ποίμνιον καθήκοντα.

Ταῦτα ἀναγγέλλομεν πεποθήμεν ὅτι ἀπαν μὲν τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα, ἀλλ' ἰδίᾳ τὸ Ἱερὸς τῆς Ἐκκλησίας κλήρος θὰ σπεύσῃ πρὸς ἐμπλήρωσιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ καθηκόντων, καὶ οὕτω τῇ βοήθειᾳ τοῦ εἰρηγόρου Θεοῦ θὰ ἐπανελεῖν ἐν μέσῳ ἡμῶν πλήρως ἡ ἀπὸ ἐτῶν

πολλῶν φυγαδευθεῖσα μακαρία εἰρήνη.

Διὸς ταπεινοὶ λειτουργοὶ τοῦ εἰρηγόρου Χριστοῦ, ἐν κατανοήσει μετ' αὐτοῦ βοῶμεν· «Ἐλεῖν πᾶσιν ὑμῖν».

Ἐντελλόμεθα δὲ πατρικῶς τοῖς εὐλαβεστάτοις ἱερεῶσιν, ὅπως ἀναγνώσῃσι τὴν παρεῖσαν Ἡμῶν ἐπὶ Ἐκκλησίᾳ πρὸς πληροφориᾶν πάντων.

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἀπειρον αὐτοῦ ἔλεος σὺν τῇ παρ' Ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν Ἀρχιεπισκοπῇ τῇ 10 Ἀπριλίου 1909.

† Ὁ Κύπριος ΚΥΡΙΑΛΟΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΙΕΡΟΥΡΓΙΑ

Ἀύριον Κυριακὴν ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ ναφ' Ἀγ. Ἰωάννου θὰ ἱεουργήσῃ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος συνλειτούργου ἔχων τοὺς Πανιερω. Μητροπολίτας Χαλεπίου, Πτολεμαίδος καὶ Ἀζώνης.

ΒΡΑΧΕΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ ψευδωνύμου ἀρθρογράφου τοῦ «Ν. Ἐθνοῦς» ἐρημνείας περὶ τῶν ἰδεῶν τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ἀπεδεχόμεθα ἀνεπιφυλάκτως, ὡς συμμενοῦσας πρὸς τὰς σκέψεις ἡμῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν σαφὴ τούτων διατύπωσιν ἐν τῷ ἐπισήμῳ πρακτικῷ, πρὸς τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ὁρτοίμεν νὰ εἴπωμεν πρὸς τὸν ἀρθρογράφον ὅτι τὸ ἐπιτελεῖσθαι ἐλπίομεν ὑπὸ τὴν ὀρθὴν καὶ κυριολεκτικὴν ἔννοιαν καὶ ὀρθὴν τὴν ἐκπεπονημένην, ὥστε οὐδ' ἐλαχίστην νὰ ἐνέχῃ αὐτὴ δυσμενείαν.

ΟΥΡΑΓΚΟΥΤΑΓΚΟΥ ΚΑΚΟΗΘΕΙΑ

Ὁ Κακοήθης Οὐραγκουτάγκος θερεῖται πᾶσαν κακοήθειαν καὶ αἰσχρότητα πρὸς συντήρησιν ἐκκυλοφόρου παραστήματος τῆς δυσώδους «Ταβέρνας» κατ' ὃ δὴθεν αὐτὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπεκήρυξε τὴν ἐκλογὴν. Οὐδὲν τούτου ψευδέστερον.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Α. Ε. Ο. Μ. ΑΡΜΟΣΤΗΣ τῇ προπαρελθούσῃ Πέμπτῃ ἐξεδράμην εἰς τὰ ἐναντι ὁρεῖνά χωρία Συχαρῆ, Βουνὸ καὶ Κουτσοβέντη ἐπισκεψάμενος ἐπισήμως καὶ τὴν Ἱ. Μονὴν τοῦ Χρυσοστόμου ἐν συνοδείᾳ τῆς εὐγενεστάτης Λαίδης τοῦ πενθεροῦ τοῦ Στρατηγοῦ Σιρ Βηδδολφ καὶ τῆς γυναικαδέλης του, μιᾶς τῶν θυγατέρων του καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου κ. Πόβιλλ. Ὁ Πανοσιολογ. Ἐπαρχος τοῦ Παναγίου Τάφου κ. Γεννάδιος Ζερβουδάκης ἐδεξάμενος τὴν Α. Ἐξοχότητα προσαγορεύσας φιλοφρονέσας καὶ διαδηλώσας τὴν εὐγνωμοσύνην του ἐπὶ τῇ γενομένῃ τιμῇ καὶ εὐμενείᾳ ἣν ἐπιδείκνυνται Αὐτῇ πρὸς τὰ συμπερόντα τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Κύπρῳ καὶ πρὸς τὰ αἰσθητάματα τῶν Κυπρίων.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ἠχαρίστησεν ἐπὶ τούτοις τὸν φιλόπατριν Λευτίην καὶ ὑπέσχετο ὅτι θὰ ἐκπληρώσῃ τὰ γενομένα πρὸς Αὐτὸν αἰτήματα ὑπὲρ τῶν παρακαμένων χωρίων καὶ τῆς Ἱ. Μονῆς.

ΕΝ ΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΙ τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη προκήρυξις τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νομοῦ Συμβουλίου τῇ προσεχῇ Τρίτῃ 14) 27 Ἀπριλίου.

Οἱ ΓΑΜΟΙ τοῦ γνωστοῦ παρ' ἡμῖν σιαιμάκου κ. Χριστοφόρου Παπαδοπούλου καὶ τῆς σεμνῆς Λεοποιδίως Μαρίος Μ. Λουκαίου ἠδολογήθησαν τῇ π. Κυριακῇ ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπ. Κιτίου σήμερον δὲ Ἀρχιεπισκοπικὸν Κυρίου Κυρίλλου ἐν εὐρεῖ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων.

Πρὸς τοὺς νεονύμους εὐχόμεθα δολοφύχως πᾶν κατὰ τὸν νοῦν.

Συνέχεια ἐν παραρτήματι.

Αἱ κορυφαὶ τοῦ Ταυγέτου ἀνοίγουν καὶ καταρτίζονται ἐξ αὐτῶν ὁ Πετρόμαχος ἀντικ' ἡ θάνατος εἶναι τὸ σύνθημα του, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ τῶν εἰναι τὸ σύμβολον τῆς σημαίας του.

Ἀπὸ τὰς ἀπὸ τῆς Ἀγίας Λαύρας ἀναπνεύσας τῆς ἡμέρας ὡς ἡμῶν τὴν σημαίαν τοῦ σταυροῦ, διὰ τῆς ἁγίας εὐλογίας τοῦ περὶ αὐτὸν ἀναπνεύσας ἡρώας προσηύχεται ἡ ἡρώϊκὴ χορεία· αἰχμὴν ἡ ἐλευθερία εἶναι τὸ σύνθημα των, καὶ σὴν πόλιν· ὡς ὁ θεὸς ὁ τελικὸς σκοπὸς των.

Στενοῦται τὰ ὅρη τῆς Πελοποννήσου, ταρασσεται ὁ Μωρῆς δολοφόνος καὶ ἀπὸ ταβάνων τῶν ὀρέων ἀναπνεύσας πάντοτε ὁ φοβερός γέρος, καὶ ἡ θρόνῳ τῶν φωνῶν τοῦ δολοφόνου τὴν ἀπελευθερώσιν ἐμψυχώνει τοὺς δούλους τρομάζει τοὺς τυράννους. Καὶ εἰς τὴν φωνὴν ταύτην ἀποκρίνονται· ἡλιόδης ἡρώων, ἀποκρίνονται ὁ Διάκκος ἀπὸ τῆς Ἀλαμάνου, ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τοῦ Χάνι, ὁ Ἀλέκος ἀπὸ τὸ Καρανίκι, ὁ Καρανίκης ἀπὸ τῆς Ἀράχου, ἀποκρίνονται ὁ Μισαούλης ἀπὸ τῆς Τόρας, ὁ Κανάρης ἀπὸ τῆς Ψαρὰ καὶ ὁ Ἀνδρούτσος ἀπὸ τῆς Σπιδίας.

Πλέττει στεφάνους θάφους καὶ προσάθετε μετ' αὐλαίας πρὸς τὸν ἱερόν· τούτων βωμῶν τῆς τριβῆς, κομμάτια τὰ κεφάλαια τῶν ἡρώων τῆς ἐλευθερίας. Ἐμψυχώνει αὐτοὺς, εἶναι δόξα σας, θαυμάσιος αὐτοὺς, εἶναι τιμὴ σας, μετῴησεν αὐτοὺς, αὐτοὶ εἶναι καθήκον σας.

Τὴν στιγμήν ταύτην βλέπει αἰσχρομένης ἄνωθεν ἡμῶν τὰς φωνὰς τῶν μαρτύρων τῆς πίστεως καὶ τῶν ἡρώων τῆς ἐλευθερίας. Βυλκοῦσι τὸ ἱερὸν ἡμῶν, ἐνισχύουσιν τὸ φρόνημα καὶ κρατύνουσιν τὸν ἐνθουσιασμόν.

Καὶ αἱ φυγαὶ αὐταὶ αἱ πολλαί, αἱ ἀμέτρηται εἰννοῦνται τὴν στιγμήν ταύτην εἰς μίαν μεγάλην ἀνέπνοον φυγὴν.

Εἶναι ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ φυγὴ, ἥτις διὰ μέσου τῶν ἡλιεπιδῶν ὡδήγησεν ὅσων καὶ ἀλλὰ ἐπὶ τὸ Ἑλληνικὸν γένος, εἶναι τὸ ἀθάνατον Ἑλληνικὸν πνεῦμα, ὅπερ μεγαλοῦργον καὶ πρωτοστατοῦν ἀνέδειξε τὸν Ἑλληνισμόν, εἶναι ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ παρτί, ἡ δοξασθεῖσα καὶ ταπεινωθεῖσα, ἡ ἄρσας καὶ δουλοπείρα, ἀλλ' ἀθάνατος πάντοτε καὶ μεγάλη διατηρήθησα διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Πρὸς εἰ, ὡς μεγάλη Ἑλληνικὴ φυγὴ, πρὸς σὲ, ὡς μεγάλη Ἑλληνικὴ παρτί, ἔχοντες πάντες τὴν ἐτήριον ταύτην ἐστραμμένην τὰ ἑλπίματα ἡμῶν. Ἡ γλυκύτατὴ πνοὴ τοῦ ζωτικῆς αἵρος ἐμφύχοντες ἡμᾶς, ἡ δυνάμις τοῦ πνεύματος σου παροτρύνει ἡμᾶς καὶ οἱ ἰνδοὶ σου πείθονται ἐνταρμονίαν τὰς φωνὰς ἡμῶν.

Εἰς καὶ μόνος πόθος ὅλων ὁμῶν ἡμᾶς, μὴ καὶ μόνον διαπύρρον ἐπιθυμία διατρέχει τὰς καρδίας ἡμῶν, νὰ Σὲ ἴδωμεν πάλιν μεγάλην καὶ ἰνδοῖν, νὰ ὁνομασθῶμεν πάντες πολῖται μιᾶς μεγάλης καὶ ἀδικοῦ Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Μεθ' ὃ κ. Ν. Καταλῶνος χαίρειζι καταλλήλως καὶ διαδοχικῶς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Σημαίαν ἐντίμως ὑποσταλεῖσαν διὰ τοῦ ἡρώϊκου θανάτου τοῦ Κωνσταντοῦ Παλαιολόγου, τὴν Κυανόλευκον ὡς προσωρινὸν ἐθνικὸν σύμβολον μέλλον νάντικατασταθῇ διὰ τῆς ἀετοφόρου Βυζαντινῆς, καὶ τοὺς μεγαθύμους ἡρώας τοῦ 21 κατὰ τάξιν χρονολογικῇ ἢ προσφώνῃσι ἐκάστου ἡρώος ἀπετέλει καὶ σύντομον ἀλλὰ χαρακτηριστικὴν ἡθογραφίαν τῶν ἀρηιρίων ἐκείνων τέκνων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Ἐν κατακλείδι ἀνακρούεται ὁ ἐθνικὸς ὕμνος καὶ ὁ κόσμος ἀπέρχεται ἀπὸ ἐλαβὸν ὠφελιμώτατα διδάγματα καὶ ἡντλησέν ἐνθουσιασμόν ἀπαραντὸ ἀπὸ τοῦ πομπώδους ἀλλὰ καὶ παιδαγωγικωτάτου ὁρτασμοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ ἡμῶν Πάσχα.

ΟΙ ΤΟΠΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἀπὸ τῆς 1 1/2 μ.μ. κατὰ πυκνὰς ὁμάδας προσέρχεται ὁ κόσμος εἰς τὸ Γυμναστήριον καὶ μέχρι τῆς 2ας κατακλύζεται κυριολεκτικῶς ὁλόκληρος ὁ εὐρύτατος αὐτοῦ χώρος ὑπὸ θαυμασίων τῆς ἑλληνικωτάτης πανηγύρεως, τῶν ἀγώνων. Ἐπὶ ἐξέδρας παρακάθεται ἡ Ἐπισκοπικὴ Σύνοδος ἥτις καὶ ἐτέλεσεν ἐν τῇ κεντρικῇ καταλλήλῳ ἱεροτελεστείᾳ καὶ καθήγησε διὰ ραντίου τὸν χώρον ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἐμέλαιν' ὡς ἀγωνιστῇ ἡ φιλαθλὸς ἑλληνικὴ νεότης.

Ἐν τῷ μέσῳ γενικῆς προσοχῆς κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῶν ἀγώνων ὁ πρόεδρος τοῦ Γυμναστηρίου κ. Θ. Θεοδότου διὰ φωνῆς διατόρου, ἀπὸ προηγουμένης ὡμίλησεν ἐπ' ἀρκετὸν περὶ τῆς σημασίας τῶν ἀγώνων καὶ τῆς πανθοφύτου δυνάμεως τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως ἥτις εἶναι ὁρὸς ἀπαρατήρητος πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων μεγάλων καὶ συντελεστῆς σπουδαίους τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου καὶ τῆς ἐθνικῆς δόξης.

Μόλις ἔπαυσαν τὰ βροντώδη χειροκροτήματα ἄτινα ἐκάλυψαν τοὺς λόγους τοῦ κ. Θεοδότου καὶ διεδέχθησαν ταῦτα οἱ μουσικοὶ ὁστίνες συνάδουσιν τὸν χαίρειον τῆς Σημίας ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου.

Ἡ ἐναρξιν τῶν ἀγωνισμάτων ἐγένετο διὰ τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν τοὺς ὁποῖους μετ' ἀκαταπαύτου ἐλλήσας ὁρατὴν ῥιότητος ἐδίδαξεν ὁ ἄριστος παρ' ἡμῖν γυμναστικὸς κ. Χ. Νικολαΐδης. Εἰς πέντε κύκλους διηρημένοι οἱ μαθηταὶ μετὰ θαυμαστῆς εὐρυμίας ὠρχοῦντο διαδοχικῶς τὸν Πηγάδον, τὴν Τράταν, τὸν Σωρτόν, τὸν Καλαμασιανὸν καὶ τοὺς ἄλλους ἑλλήν. χορούς. Καὶ ἐν ἡ Κυανόλευκος ἐπὶ τοῦ κεντροῦ ἱστοῦ δὲν ἀδέσποζε τοῦ Γυμναστηρίου καὶ ἂν εἴποιεν αἱ χιλιάδες τῶν μικρῶν ἐθνικῶν σημαίων καὶ σημάτων, οἱ χορεύοντες ἐκείνοι ὁμίλοι μετὰ τῶν φουσελλοφόρων προεξάρχοντων ἦσαν ἀρκετοὶ διὰ νὰ καταδείξωσι τὴν τελείαν ἑλληνικότητα τῆς πανηγύρεως.

Δὲν λέγομεν οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἐάν

χαρακτηρίσωμεν ὡς ὑπέροχον τὴν παννύχιον ταύτην.

Τὰ μέγιστα συνετέλει πρὸς τοῦτο πρῶτον ὁ εὐρυτάτος χώρος τοῦ Γυμναστηρίου μετὰ τοῦ θαυμαστοῦ ὀρίζοντος ὁστις ἐκτετασθεὶς πρὸς τὸν ὁμαρτὸν τοῦ θεατοῦ· ἔχει τόσα φυσικὰ προτερήματα τὸ κατὰστημα τοῦ συλλόγου τῶν αἱ Παγκυπρίων ὥστε οὐδὲν ὄχι μόνον ἐκ τῶν ἐν Κύπρῳ ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐν Ἀθῆναις ἀκόμη τοιούτων δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς αὐτὸ, ἂν βεβαίως ἐξαιρέσωμεν τὸ Στάδιον τοῦ ὁποῖον εἶναι ὄχι Ἀθηναϊκὸν ἀλλὰ Πανελλήνιον, ἀπαρμιλλῶν ἐν τῷ κόσμῳ καθόλου.

Δεύτερον ὁ διάκοσμος προσλαβάνων ἐξαιρετικὴν ὄψιν διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ μέσου τῶν θεωρεῖται ἀντρεπμένων Βυζαντινῶν λαβήρων.

Τὸ πλῆθος μετὰ τῶν ποικίλων ἀμφίσεων τῶν Δεσποινίδων καὶ Κυριῶν, ἡ τριακοσάμελῃς ὀρχήστρα Ἀπόλλωνας ὅλα ταῦτα ἡνιμάρα ἀποτελοῦσι συνδυασμὸν, τοῦ ὁποῦ τὰ στοιχεῖα καὶ κεχωρισμένα εἶναι δύσκολον νὰ παρασκευασθῶσιν εἰς ἄλλην Κυπριακὴν πόλιν πλὴν τῆς πρωτεύουσας, ἡ ὁποία ἀνατιπρόσωπος διέτετε καὶ διαθέτει ἀφειδῶς πρὸς πᾶν, εἰς Ἑλληνικόν.

Οἱ εὐστατεῖς μαθηταὶ τοῦ Παγκυπρίου ὑπὸ τὰ ζωρὰ παραγγέλματα τοῦ κ. Νικολαΐδου πρωτοστατοῦσι καταδεκνύοντες τοιοῦτοτρόπως οἱ ἐγένετο εὐσυνείδητος καὶ ἐπιμελεστέρα ἐργασία ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ γυμναστοῦ, ὁστις διηύθυνε τὰς ἀσκήσεις αὐτῶν· χορεύουσιν ἡ ἐκτελοῦσι στρατιωτικὰς ἀσκήσεις καὶ Σουηδικὰς τοιαύτας μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας.

Κινούμενοι γοργῶς καὶ εὐρύθυμοι ὡς εἰς ἄνθρωποι, εἰσπύουσιν ἀναλόγως τῆς δεξιότητος ἑκάστου τὴν σφάιραν ἢ τὸ λίθον, τὸ ἀκόντιον ἢ τὸν δίσκον, λαμβάνουσιν μέρος εἰς τὸν δρόμον καὶ τὴν πάλιν καὶ ἐν γένει τὰ ἀγωνίσματα ἅτινα ἔχουσιν ἀρχαίαν καὶ Ἑλληνικὴν τὴν καταγωγὴν.

Ἀλλὰ καὶ οἱ πολῖται οἱ μετασχόντες τῶν ἀγώνων κατῆλθον εἰς τὴν κοινίστραν εὐπροσωπώτατοι, πλήρεις σφρίγγους καὶ μετὰ χάριτος ἐκτελοῦντες τὰς διαφόρους κινήσεις τῶν ἀγωνισμάτων εἰς ἃ ἔλαβον μέρος.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν ἀγώνων, Κυριακὴν, ἡ συρροὴ εἶε ἀπερίγραπτος· τὸ κοινὸν τῆς Λευκωσίας σχεδὸν ἅπαν εὐρίσκειτο ἐντὸς τοῦ Γυμναστηρίου ἀπὸ τῆς 1 1/2 μ.μ. μετὰ πολλῶν ἐπισκεπτῶν ἐκ Λάρνακος, Ἀρμωχάστου καὶ τῶν περιχώρων. Δισχίλιαί θείσεις ἐπληρώθησαν καὶ πορτίστῃ ἀνάγκῃ νῆας προμηθείας καθισμάτων, ἐλλείπει τῶν ὁποίων πολὺς κόσμος παρῆκοιτο ἐν ὄψει τοῦ ἀγῶνα μὴ ἐξαιρουμένης μὲν αὐτῆς τῆς Ἐπιτροπῆς ἥτις κατόπιν ἐπιπόνου ἐποπτείας ἦτο βεβαίως ἀνάγκη ν' ἀναπαύεται ἐπ' ὀλίγας στιγμᾶς.

Εἶναι εὐτύχημα ὅτι ἡ κοινωνία κατανόησε τὴν μεγίστην ὑπὸ πᾶσαν ἐσπῶιν ἄξιν τῶν ἀγώνων προθύμως προσερχομένη εἰς τὰ στάδια καὶ ἐνθαρρύνουσα τοιοῦτοτρόπως τὴν ἐθνικὴν ἐργασίαν τῶν ἐχόντων τὴν πρωτοβουλίαν πρὸς μεγαλοπρεπεστέραν ἐν διανοτὸν παρακινήσιν τοιούτων ἐν τῷ μέλλοντι, ὑπὸ τὴν ἐπελθούσαν μάστιγα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τάξιν διὰ τῆς ἀνόδοτος τοῦ Μακαριωτάτου κ. Κυρίλλου ἐπὶ τὸν Θρόνον τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα.

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Τὰς δύο ἐξαιτίας καὶ μοναδικῶς ὡραίας καὶ ἐνθουσιαστικῆς ἡμέρας ἐπεσφράγισε λαμπρότητα ἡ κατ' ἔτος τελλομένη ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐπετείᾳ πανηγυρικῇ ἐσπερίᾳ ὑπὸ τοῦ φιλοδραματικοῦ ὁμίλου «Θέσις» τῆς Ἀγάπης τοῦ Λαοῦ.

Αἱ διήμεροι ἐθνικαὶ ἑορταὶ τῆς παλιγγενεσίας καὶ τῶν τοπικῶν ἀγώνων οὐ μόνον δὲν ἐκούρασαν ἀλλ' ἐτι μάλλον ἐξηγείραν τὸν ἐνθουσιασμόν ἀμφοτέρων τῶν φύλων, προκειμένου μάλιστα νὰ διδαχθῇ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς σκηνῆς νεώτατον δρᾶμα τοῦ κ. Ι. Καλοσύνη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΒΟΥΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ ὁ περίδοξος ἐπὶ ἡρωισμῷ καὶ στρατηγικῇ μεγαλοφυΐᾳ μέγας δὲ Ἑλληνομακεδὼν Αὐτοκράτωρ, μόνος πάντων τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων καταγαγὼν θρίαμβον ἐπὶ τῇ πανωλερίᾳ τῶν Βουλγάρων ἐν Ἀθῆναις.

Ἡ φύσις τῆς υποθέσεως τοῦ δράματος καθίσταται τοῦτο δύσκολον καὶ ἡ ἐρμηνεία τοῦ μεγάλου χαρακτήρος τοῦ Βασιλείου καὶ αἱ ἀντιθέσεις τῶν Ἑλλήνων καὶ βουλγάρων στρατηγῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, τὰ πολλὰ ἐκείσθαι καὶ ἡ ἐμμετρος σύνθεσις προέβαλλον δυσχερεῖς δυσπερβλήτους καὶ εἰς δεξιούς καὶ ἐμπείρους ἡθοποιούς.

Χάρis ὁμως εἰς τὴν φιλότιμον ἐπι-

μέλειαν τῶν ἐρασιτεχνῶν, τὸ δρᾶμα ἐξελίχθη μετὰ τοσαύτης ἐπιτυχίας, ὥστε τὸ πρωτοφανὲς πάμπλου πλῆθος τῶν θεατῶν παρῆκοιτο με

Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 158 φύλλου.

Τῇ π. ΚΥΡΙΑΚῃ ἡδολογήθησαν ἐν Λεμεσῶ οἱ γάμοι τοῦ γνωστοῦ ἐν Πάφῳ ἐμπόρου κ. Ἰ. Παπαδοπούλου καὶ τῆς ἐπιχαρίτου Δεσποινίδος Μαριγούς Ν. Τορναρίδου ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰς εὐχὰς πολυαριθμῶν συγγενῶν καὶ φίλων.

*

ΕΝ ΦΟΙΝΙΩ ἡδολογήθησαν τῇ π. Κυριακῇ οἱ γάμοι τοῦ κ. Γιακνακοῦ Κ. Ἐπαμανδύλου καὶ τῆς Δεσποσύνης Εὐανθίας Νικολάου ἐν εὐρεὶ καὶ φαιδρῷ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων.

Πρὸς τοὺς εὐτυχεῖς νεονύμφους εὐχόμεθα ὄλβιον καὶ εὐτεκνον τὸν οἰκὸς γενεακὸν βίον.

*

ΑΥΡΙΟΝ περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἐν τῷ Ἰ. Ναφ' Ἀγ. Μένωνος τῆς ὁμωνύμου ἐνορίας Βαρωσίων εὐλογήθησονται οἱ γάμοι τοῦ κ. Μιχ. Θεοδότου καὶ τῆς Δεσποινίδος Χρυσῆς Θεοφάνους, οὗς προσκαλοῦνται νὰ τιμήσωσι οἰκογενειακῶς οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι αὐτῶν. Ἐκ παραδρομῆς ἐγράφη ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ ὅτι θὰ ἡδολογούντο τῇ π. Κυριακῇ.

*

ΕΝ ΜΑΡΑΘΟΒΟΥΝΩ τῇ π. Κυριακῇ ἐγγύριος ἐφόνευσεν ἄλλον διὰ μαχαίρας ἐνεκεν ἀσημάντου ὀλωςάφορμης. Ὁ φονεὺς ἀπέδρα ἐνεκεν ἐλλείψεως ἀστυνομ. δυνάμεως. Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας πρέπει νὰ πεισθῇ ὅτι εἶναι ἀνάγκη ν' ἀνασυστηθῇ ὁ καταργηθεὶς ἐν Μαραθοβούνῳ ἀστυνομικὸς σταθμὸς.

ΤΕΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΙΚΗΤΑΣΥΠΟ
ΤΟΥ Μ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Αὔριον ἐν τῷ γυμναστηρίῳ «Τὰ Παγκύπρια» θὰ ἐκτελεσθῶσιν οἱ τελικοὶ ἀγῶνες καὶ τὰ παραλειφθέντα ἀγωνίσματα. θὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν καὶ θὰ διανεμηθῶσι τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς νικητὰς διὰ χειρὸς τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου Κυρίου Κυρίου Κυρίλλου.

ΘΕΩΡΕΙΑ } δι' ἄνδρας Σελ. 1
} διὰ Κυρίας Γρ. 6
Καθίσματα: } 4 1/2

Ἐναρξίς τῇ 21 μ. μ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ δυνεῖσται καὶ πάλαι τοῦ ἐκ Λευκωσίας Γεωργίου Παντελίδου ὅπως δηλώσωσι πρὸς τὸν ὑπογεγραμμένον ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον τὸ ποσὸν ὅπερ ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἢ ὀφείλῃ νὰ πληρώσῃ ἕκαστος πρὸς αὐτόν, ἵνα δυνήθῃ νὰ συντάξω τὸν ἰσολογισμόν τῆς περιουσίας αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν ἐντολὴν ἣν ἔλαβον πρὸς τοῦτο παρὰ τοῦ Δικαστηρίου Λευκωσίας.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 10/23 Ἀπριλίου 1909.

Ἐδμόνδος Μουράτ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς τοὺς τιμήσαντας ἡμᾶς διὰ συγκαρτερῶν τηλεγραφημάτων καὶ ἐπιστολῶν συγγενεῖς καὶ φίλους ἐν Κύπρῳ καὶ ἐν τῇ ξένῃ ἐπὶ τοῖς αἰσίοις γάμοις ἡμῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1909.

Οἱ νεονύμφοι

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΑΙ ΜΑΡΙΑ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Κύριε Συντάκτα,

Ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ τὴν ἰσόβιον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν ἀξιόλογον παρ' ἡμῖν πτυχιούχον Μαίαν Δην Τερέξαν Α. Μιχαηλίδου, ἥτις μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας περιέθαψε καὶ δεξιότατα ἐμάλευσε τὴν ἐν δυστοκίᾳ σύζυγόν μου πάντα κίνδυνον ἀποσδήσασα.

Ἐν Κτήματι.

Ὁ εὐγνώμων σύζυγος

Ἀγαθοκλῆς Κ. Ἰωαννίδης.

Σ. Σ. Κ. Φ.—Καὶ ἄλλοθεν πληροφоруμέθα περὶ τῶν ἀρίστων ὑπηρεσιῶν τῆς ἀξιόλογου ταύτης Μαίας εἰς τὰς οἰγενείας ἀτυχῶς ὅμως πολλὰ χρησιμοῦσι τὰς ἀμφιβόλους καὶ ἐπικυνδύνους ὑπηρεσίας ἀμαθῶν καὶ ὀλως ἀνθρώπων γυναικῶν ἐπαγγελολομένων τὰς μαίας.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσω ὑμῖν ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1909 ἱδρύσα ἐν Λάρνακί γραφεῖον ἐκτελωνιστικὸν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ Χ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

καὶ νὰ διαβιβάζω ὑμᾶς ὅτι θὰ παρέχω πάντοτε τὰς ὑπηρεσίας μου μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας ἐπὶ συγκαταβατικῇ προμηθείᾳ.

Παρέχων ἅμα πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς τοὺς πελάτας μου περὶ τὴν πληρωμὴν.

Εὐελπιστῶν ὅτι θὸ μὲ τιμήσετε διὰ τῆς ὑμετέρας ἐμπιστοσύνης.

Διατελῶ μετὰ πάσης ὑπολήψεως
Εὐρύπιδης Χ. Δημητριάδης

Ἐν Λάρνακί τῇ 8/21/1909.

ΓΥΨΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΠΑΡΑΚΗΥΑ Σ. ΔΕΥΚΟΚΙΧΙΑΤΗ
ΕΝ ΠΕΡΙΣΤΕΡΟΝΟΠΗΓῃ

Ἰδρῦθ γυψοποιεῖον ἐν Ἰ κατασκευάζεται γῦψος ἀρίστης ποιότητος καὶ πωλεῖται εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς.

ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ

Ἀλῆ Ριζᾶ καὶ Μεχμέτ Σιουκρῇ παρὰ τὸ Κιουπρούπασα πωλοῦνται με ποτίλλιες ἄδολα σιρόπια τριανταφύλλου, λεμονάδες καὶ κίτρομολάδες, σουμάδες κλπ.

εἰς τιμὰς εὐθηνολάτας.

ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΑ ΤΕΤΟΝΟΤΑ
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ ἐν Κηρόλει ἐκρηχθεὶς κατάσταση μετέβαλε φάσιν μετὰ ταχύτητος ἰδιαζούσης μόνον εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἐν μίᾳ νυκτὶ κατελύθη ἡ ἀπολυταρχία καὶ ἀνεστηλώθη τὸ Ὄθωμ. Σύνταγμα, καὶ ἐν μίᾳ ἄλλῃ νυκτὶ τὸ σύνταγμα τοῦτο ἐποδοκλήσθη καὶ πρὸς στιγμὴν ἐφάνη ὅτι θ' ἀποκαθίστατο ἡ ἀπολυταρχία, διότι διὰ στάσεως στρατιωτικῆς κατελύθη ἡ ὑπὸ τὸν Χιλμῆ Πασᾶν Κυβέρνησις καὶ ὁ Ἀχμέτ Ριζᾶ Πασᾶς, νεότουρκος ἀρχηγὸς καὶ πρόεδρος τῆς Ὄθωμ. Βουλῆς ἀπέδρα τῆς πρωτεύουσας, ἀπειλήθη δὲ τὸ νεοτουρκικὸν κομῆταρον δι' ἀπελάσεως. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ νεοτουρκικὸν κόμμα παραμένει ἐν ἀκμαίῳ ἐν τῷ τουρκικῷ στρατῷ, καὶ τὰς ἀπειλὰς τῆς Θεσσαλονίκης μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος κατέφθασαν εἰς Χαλκηδόναν (Κατάνχοι) καὶ ἐκεῖ συνεπυκνώθησαν καὶ ἄλλοι στρατιωτικὰ σώματα, ἀπειλοῦντα νὰ εἰσβάλωσιν εἰς Κωνσταντινῶν. Μάτην ἡ ὑπὸ τὸν Τεφίκ Κυβέρνησις διεδοχάσθη αὐτὴ ὅτι τὸ Σύνταγμα θὰ παραμείνῃ σεβαστὸν καὶ ἀδιτάρακτον. Ἡ φρουρὰ τῆς Κωνσταντινῆς ὑπὸ φόβου ἴσως ἠνώθη μετὰ τῶν πολιωρητικῶν στρατευμάτων καὶ ἤδη ἀπαιτοῦσι ταῦτα τὴν ἐκθρόνησιν τοῦ Σουλτάνου. Τελικῶς ὁ πᾶν εὐτυχὴς ἀναφέρουσιν ὅτι τὰ νεοτουρκικὰ στρατεύματα προήλασαν εἰς Ἀγ. Στεφάνον ἀπειλητικῶς.

ΑΙ ΣΦΑΓΑΙ ΕΝ ΚΗΑΙΚΙΑ

Ἐνὼ τοιαῦται διεδραματίζοντο ἐν τῇ Βασιλευσῇ, ἀδοκίμως ὅλως ἡγγέλθησαν σφαγαὶ καὶ ἐμπρησμοὶ ἐν Ἀδάνοις καὶ ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας κατὰ τὸν Ἀρμενίων.

Ἐπεπερασμένοι πρόσφυγες διὰ τῶν Λούτριων, ἀπεβίβασθησαν εἰς Λάρνακα τῇ π. Τρίτῃ, οἵτινες ὅμως εἴτε ἐν Μερσίνης προσεγγόμενοι εἴτε ἐσπευσμένως καταλιπόντες τοὺς τόπους τῶν σφαγῶν ἀννοῦσι τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν καταστροφῶν.

Ὁμοιώνως ὅμως πάντες βεβαίωςιν ὅτι πρόσφασις εἰς τὰς σφαγὰς ἐγένετο ὁ φόνος δύο μουσουλμάνων ὑπὸ νέου τινος Ἀρμενίου τῇ προπαρελθούσῃ Δευτέρᾳ. Ὁ δράστης εἶχε καταβῶσαι ν' ἀποδράσῃ, βοηθούμενος ὡς εἰκός, ὑπὸ τὸν ὀμοφύλκον του. Ἐνθ' ἡ ἀστυνομία καταζητεῖ αὐτὸν πανταχοῦ, ὁ στρατὸς καὶ ὁ τουρκικὸς ὄγκος βαρύνει ἐξορκίζετο, καὶ τῇ ἐπιούσῃ περὶ τὴν χιλιάδας τουρκικῶν χωρικῶν ἐνόπλιον κατήλθον εἰς Ἀδανὰ ἀπαιτοῦντες παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τὸν Ἀρμενοσυνεὶ πρὸς χειροδικίαν.

Τούτου μὴ γενόμενου ὡς εἰκός, ὁ ἐκμεμνῶς ὄγκος καὶ μέγα μέρος τοῦ στρατοῦ ἐπῆλθον κατὰ τῶν Ἀρμενικῶν κέντρων ὅπου ὅμως εἶρον ἐρρωμένον ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων ἔμειναν, οἵτινες, φαίνεται, εἶχον ἐγκλίρει προμηθεύει ὅπλα, ἐφονεύθησαν δὲ πολλοὶ Τούρκοι διὰ χειροβομβίδων καὶ εἰσάχεται ὅτι ἔπασαν πλείονες Τούρκοι ἢ Ἀρμένιοι.

Τούτῃ τῆς φονικῆς ταύτης ἡμέρας ἡ λύσσα τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ὄγκου ἐπετάθη καὶ ἐν παραφορῇ μανίας ἐδάλλον πῦρ εἰς τὴν μεγάλην ἀγορὰ καὶ εἰς τὰς Ἀρμενικὰς συνοικίας διαρπαζόντες ἅμα καὶ λεηλατοῦντες φονεύσαντες δὲ πάντα Ἀρμένιον.

Αἱ συλλαμβανόμεναι Ἀρμενίδες ἐσφάζοντο, οἱ μαστοὶ τῶν ἀπεκόπτοντο καὶ ἐστίοντο κατὰ πρόσωπον τῶν ὑποτιθεμένων γονέων, συζύγων ἢ ἀδελφῶν αὐτῶν, ἐγκυμονοῦσαι γυναῖκες διεσπίζοντο τὰς γαστέρας καὶ ἀπασπῶντο καὶ διεμελίζοντο τὰ ἔμβρυα καὶ ἐν γένει ἐπανεληφθῆσαν ἄνθρωποι καὶ οὐκ ἀνθρώποι, αἵτινες εἶχον ἀπὸ πολλοῦ χρόνου λησμονήσῃ ἐν τῇ πολυπληθεὶ Ἀνατολῇ.

Τὸ σύστημα τῶν σφαγῶν κατὰ τῶν Ἀρμενίων μετεδόθη εἰς ἅπασαν τὴν Ἐπαρχίαν τῶν Ἀδάνων καὶ ἐν Ταρσῷ ἐπανεληφθῆσαν κατὰ τῶν Ἀρμενίων αἱ αὐταὶ σφαγαὶ ἡπειλήθη καὶ ἡ Μερσίνη δι' ὁμοίας καταστροφῆς, ἀλλὰ προελήθη αὕτη ὑπὸ τῶν καταπλευσάντων ξένων πολεμικῶν σκασῶν, ἅτινα ἀπεβίβασαν ἀγῶματα. Ἐν Ἀλεξανδρόπτε ἐγένετο σποραδικαὶ κατὰ τῶν ἐκεῖ Ἀρμενίων ἐπιθέσεις φονικαί, καὶ οὕτως ἐκ νέου τὸ αὐτοῦ ἔτος Ἀρμενικὸν ἔθνος εἰς νέας ὑποβάλλεται δοκιμασίας, ἐξ ὧν ὀφείλει νὰ λυτρώσῃ αὐτὸ ὁ πεπολιτισμένος κόσμος.

Οἱ ἐν Ἀδάνοις φονευθέντες ὑπολογίζονται εἰς 2000 καὶ ἀνὰ τὸ Βιλαέτιον ὅλον εἰς 5000 ψυχάς. Ἐγένοντο σφαγαὶ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ Ἀρμενίων.

Τύποις «Λευκωσίας»

Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΑΔΟΥ καὶ Σίας.